

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

לד.

עין משפט
נר מצוה

קם א מיי' פ"ו מהל' מזוזה
הל"ח טוש"ע יו"ד סימן
רפו סעי' ט:

קסא ב מיי' שס הל"י טוש"ע
שס סעי' יט:
קסב ג מיי' שס טוש"ע שס

קס"ג ד מ"י פ"ו מהל' תפילין
הל"ב סמג עשין כג

קסד ה מ"י פ"א מהל'
תחילת הל"ה תמו

עשין כג כה טוש"ע יו"ד סי'
רפח טעי' ו:
הספד ו מיי' פ"א מהל'

תפילין הל"א סמג
עשין כז טוש"ע או"ח סי' לז
סעי' ד צהג"ה:

קבו ו מיי פ"א שס הלי"ט
סמג שס טוש"ע שס
סעי' ז:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

מ"ר **בשרוא** אומר מוזוות בפרשה שניה שאין ת"ל משמע קצת דכתיבי מוזוות מלא צבי וויין ולא מוזות חסד דהא רבי ישמעאל אית ליה ים אם למסורת צביס פסהדרין (דף ד:) גבי לנטפס ומיחו דר' ראה מזה ד"ה אבדן ר"ע דלוי אית ים אם למקרא צהדיא לנטפוטס ובפרקא צהדיא לנטפוטס

(פסוקים 77 לו.) אית ליה ית אש
 (למקורות 5:) **נאמר** כאן כתיבה
 ונאמר לה' בתיבה. ופי' בקונטרס
 גבי גט דכתיב וכחז לה ספר
 כתיבות וקראי דהא תנן (בבב' 77
 י"ט.) על עלה של זית ועל קרן של
 פירה כותבין בא' דקדמין ספר
 למספירת דברים וכו' לפ' דריש
 מכתבית דפרשת וטולה ב' לו מכתבית
 למשנה מורה שהמק' כותב דכתיב
 (דברים י') וכחז לו את משנה התורה
 וכו' על ספר והיינו נושא לדורות
 והוא התלמוד היינו מנהג וי"ל
 דמזוהו וק"מ חזרת דורות ומזאת ב'לו.

מ"ר: **כמה** שנאמר **לֹא־הָיָה** בּוֹ.
פירש בקונטרס כלומר וזריכה לכתב
בדיו בין מנחה בין גט כמה שנאמר
לֹא־הָיָה ותימה גדולה פירושו דהא
משכירין גט במקרא ובסם (גיטין
דף יט.) מ"ר:

ובתבתם אמר קרא כתיבה
תמה והדר עץ
מוזוות. נרץ הוא לדרשה דכתיבה
תמה דלא מניין לנימור אמר קרא
ובתבתם והדר על מוזוות דהיך
(א) כתיבה דהתם ובתבת על האזנים ולא
אחרנין ובתבת והדר על האזנים אלא
מכתיבה תמה דריש דפירש הקונטר'
דכתיבה תמה לא שייך על האזנים
לפי שאינם מתקיימת. מ"ר:

ר' מאיר דתניא מזווחות שומע
בפרשה שניה שאין תלמוד
יוי אלא למעט מעטס העל
מינו צריך כשהוא אומר ^אכל
ה' ת"ל שתי זה בנה אב כל
פרט לך הכתוב שטים ת"ר
תיבה ונאמר להלן כתיבה מה
ך זו נאמר כאן כתיבה ונאמר
האבנים נראה למי דומה דנין
ות ואין דנין כתיבה הנהוגת
אמר להלן ^בויאמר להם ברוך
על הספר ברוי אמר ליה רב
זווחות ואת אמרת גילף כתיבה
ר על המזווחות ומאחר דכתיב
ז ^גשוה ^דהוה אמינא ליכתבא
שבתפלין מעכבות זו את זו
ה אמר רב לא ^הצרכא אלא
ולא לאידך דרב יהודה דאמר
לה מארבע רווחותיה פסולת:
ת"ר
כתיבה: ליכנסא אפנינא. ימקקא
כתיבה תמה והדר על המזווחות:
לטעמא

וְהַיְלֵכְתָּ כְּרֹב וְשֹׂמֵל לְחֹמְרָא. וּמִתְרַץ מִזֹּה לְתַרְוּיָהּ דְּס"ל כְּרִי:
 וְסוּר: לֹל פִּסְתוּת מִן הַיִּים לַעֲלִיָּה. וְזוֹ דְּרֵךְ י"א אֲרוּבָה בְּחֻמְע
 הַמַּעֲלָה וְעוֹלָן מִן הַיִּים בְּחֻמְעוֹת וְעוֹשֵׁן ד' מַחֲסוֹת סְבִיב הַמַּעֲלָה
 וְהַמַּעֲלָה כִּי שֶׁלָּה יִדֵּד אֶת מֶן הַעֲלִיָּה לְבִית כִּי אֵם בְּרָשׁוֹת צַעֲלָה
 וְעוֹשֵׁן פָּתַח בְּחֻמְסוֹת וְכֵן עוֹשֵׁן צִנִּי

אדעתא דגינה הוא ד
 כרבה ורב יוסף ורב א
 לחומרא ^א והילכתא
 איתמר לול ^ב פתוח מ
 הונא אם ייש לו פתח
 אם יש לו ^ב פתחין חיי
 פפא ^ג ישמע מינה מדר
 דאית ליה אוריבא ביה
 פשיטא לא צריכא אף
 אמר אמימר האי
 במוזיא אמר ליה רב
 ו ליה פצימין א"ל
 איקלע לבי מר שמואל
 דלא הוה ליה אלא
 ועבידא ליה מוזיא
 דמבר ר"מ מימין מש
 דתניא ביתא בייאתך
 הימין או אינו אלא
 תלמודא אמר רבה
 דבי עקר איניש כרע
 שמואל בר אחא קמי
 דרבא בר עולא אמר
 דהוה יתבין ויהי עתה

הבן ארון אחד ויקח
אצל המזבח מימין
שמו הכהנים שומרי
המזבח בתי ה' מאי ר'
אלא פצים אחד ר"מ
פוטרין ¹ מאי מעמא
אני מיעוט מזוזות שח
לומר הוי ריבוי אחד
למזוזות ² אחת דברי
המשקוף ועל שתי הד
מקום שנאמר מזוזות
וכתבתם יכול יכתבה

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ויחזק ויהודע הכתר ארון
 אחד ויקבר רוח בדילתו ארון
 אצל המזבח ומתן
 כבוד אש בית ה' ונתנו
 ששה הכתרים שמני הסף
 2. כל הכסף המוצא
 מלכים ב' מות
 3. וכתבתם על מצות
 ביתך ובשערך:
 4. דברים יט
 5. וכתבתם על מצות
 ביתך ובשערך:
 6. דברים יט
 7. ועבר י לנגח את מצרים
 8. וקראת את הדם של
 המשקולת ושל המזוזות
 ופסח י על הפתח ולא ית
 המשתחא לאת כל יתבים
 9. שמוח י כל
 10. ואימנ לךם דרס מפי
 יקרא אלי את כל הדברים
 האלה ואני נתב על הספר
 ימיהו י כל

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה א"ע דרגלי וכו' ותשמע בחדר אחד
מדי: (ב) ד"ה מימין צבוא וכו' קיר צפוני של מזרח
וכתיב בצל המזבח מימין
בבא לאלמ: (ג) ד"ה מעט
המזב למזרח אזה שטח:
(ד) ד"ה להלן וכו' ספר
בריתות הקד' וחמ"כ מ"ה
ולהלן וכו' האנשים הקד'
וחמ"כ מ"ה טבח ללדורות
אבל כתיב כלל:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]